Znajdowanie skojarzeń na maszynie równoległej

Kamil Lenartowicz

11 grudnia 2008

Spis treści

Skojarzenia w drzewach

Fakt

Wybierając krawędź do skojarzenia w drzewie zawsze warto jest wybrać krawędź połączoną z liściem.

Skojarzenia w drzewach

Fakt

Wybierając krawędź do skojarzenia w drzewie zawsze warto jest wybrać krawędź połączoną z liściem.

Funkcja: Wszystkim liściom przypisz $value(v) := 0$, dla pozostałych:

$$value(v) = NAND(x_1, ..., x_k)$$

gdzie x_i to dziecko v, $NAND(x_1, ..., x_k) = \neg(x_1 \wedge ... \wedge x_k)$.
Wartość 1 oznacza więc, że wierzchołek zostanie skojarzony z którymś ze swoich dzieci (posiada albo liść jako dziecko albo wierzchołek który nie skojarzy się z żadnym ze swoich dzieci).

Skojarzenia w drzewach: algorytm

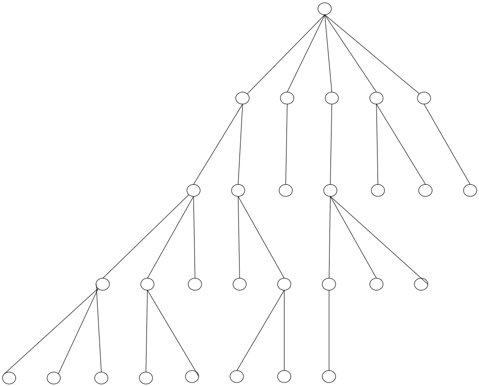

Skojarzenia w drzewach: algorytm

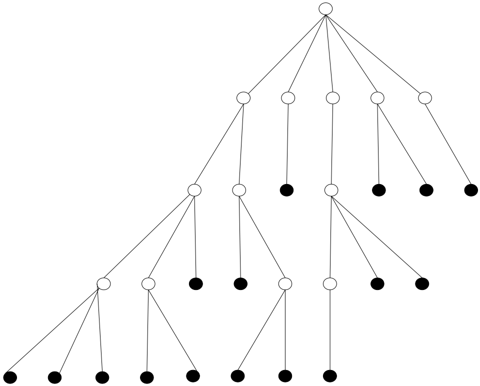

Skojarzenia w drzewach: algorytm

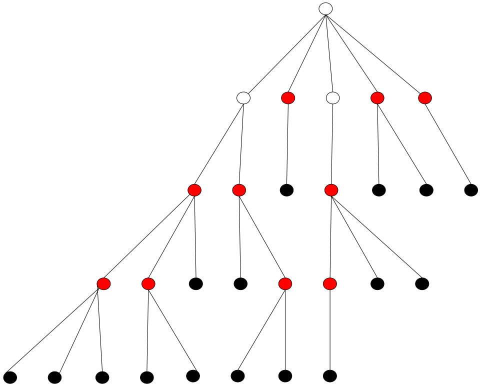

Skojarzenia w drzewach: algorytm

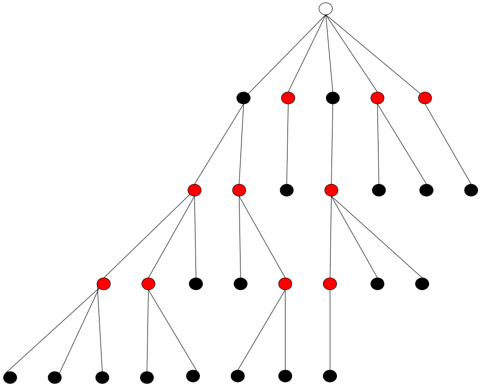

Skojarzenia w drzewach: algorytm

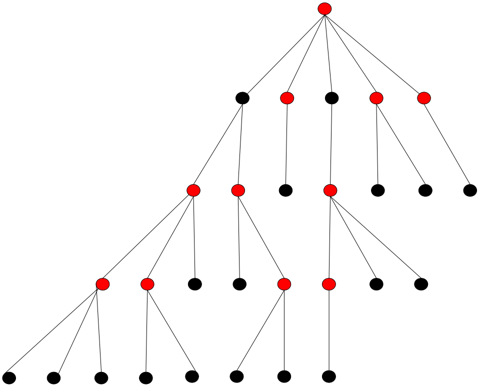

Skojarzenia w drzewach: algorytm

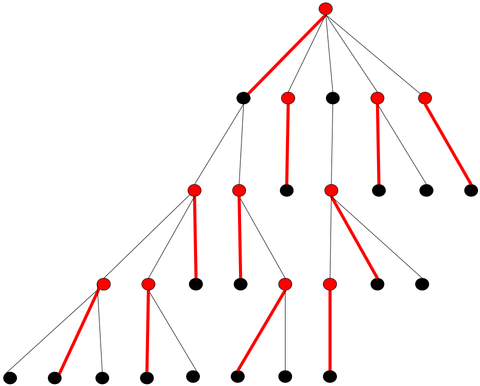

Skojarzenia w drzewach: algorytm

for each leaf v do in parallel
$value(v) := 0;$
dla każdego wierzchołka wewnętrznego wykonaj *NAND*
używając tree-constraction;
for each v: $value(v) = 1$ do in parallel
wybierz dziecko w: $value(w) = 0;$
dodaj (v, w) do skojarzenia;

Skojarzenia w drzewach: algorytm

for each leaf v do in parallel
$\quad value(v) := 0;$
dla każdego wierzchołka wewnętrznego wykonaj *NAND*
używając tree-constraction;
for each v: $value(v) = 1$ do in parallel
$\quad$ wybierz dziecko w: $value(w) = 0$;
$\quad$ dodaj (v, w) do skojarzenia;

Twierdzenie

Najliczniejsze skojarzenie w drzewie może być wyliczone w czasie $O(log(n))$ przy użyciu $O(n/log(n))$ procesorów na maszynie EREW PRAM.

Grafy gęste

Definicja

Graf nazywamy gęstym jeżeli stopień każdego wierzchołka to minimum $n/2$.

Grafy gęste

Definicja

Graf nazywamy gęstym jeżeli stopień każdego wierzchołka to minimum $n/2$.

Lemat

W grafach gęstych dowolne maksymalne skojarzenie pokrywa co najmiej $n/2$ wierzchołków.

Algorytm: grafy gęste o parzystej liczbie wierzchołków

- znajdź maksymalne skojarzenie w G
- stwórz ścieżki powiększające długości 3 pomiędzy nieskojarzonymi wierzchołkami zawierające po jednej krawędzi skojarzonej
- znajdź skojarzenie doskonałe pomiędzy możliwymi ścieżkami a krawędziami skojarzenia z G
- wykorzystaj wybrane ścieżki osiągając skojarzenie doskonałe

Algorytm: grafy gęste o parzystej liczbie wierzchołków

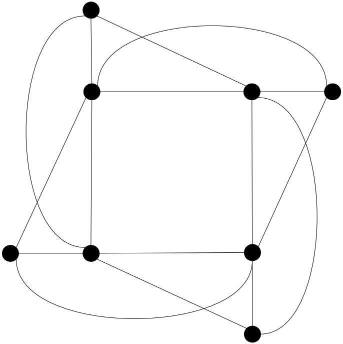

Algorytm: grafy gęste o parzystej liczbie wierzchołków

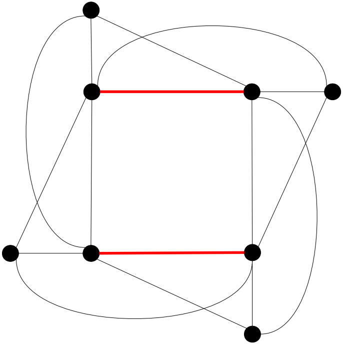

Algorytm: grafy gęste o parzystej liczbie wierzchołków

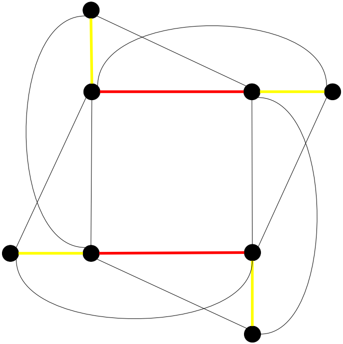

Algorytm: grafy gęste o parzystej liczbie wierzchołków

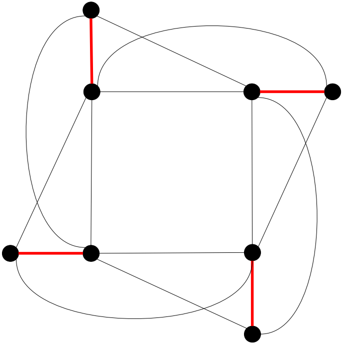

Grafy gęste

Fakt

Dla każdej pary wierzchołków wolnych istnieje minimum k możliwych ścieżek powiększających gdzie k to liczba par wierzchołków wolnych.

Grafy gęste

Fakt

Dla każdej pary wierzchołków wolnych istnieje minimum k możliwych ścieżek powiększających gdzie k to liczba par wierzchołków wolnych.

Fakt

Mając maszynę z Common Read można wyznaczyć ścieżki powiększające w czasie $O(log(n))$.

Grafy gęste

Fakt

Dla każdej pary wierzchołków wolnych istnieje minimum k możliwych ścieżek powiększających gdzie k to liczba par wierzchołków wolnych.

Fakt

Mając maszynę z Common Read można wyznaczyć ścieżki powiększające w czasie $O(log(n))$.

Twierdzenie

W grafie gęstym o parzystej liczbie wierzchołków skojarzenie doskonałe można wyznaczyć w czasie $O(log^4(n))$ *używając* $O(m)$ *procesorów na maszynie CREW PRAM.*

Grafy regularne dwudzielne

Fakt

Mając kolorowanie krawędziowe grafu regularnego z użyciem $\Delta(G)$ kolorów gdzie $\Delta(G)$ to stopień wierzchołków w G można łatwo znaleźć skojarzenie doskonałe - wystarczy wziąć krawędzie pokolorowane na jeden wybrany kolor.

Grafy regularne dwudzielne

Fakt

Mając kolorowanie krawędziowe grafu regularnego z użyciem $\Delta(G)$ kolorów gdzie $\Delta(G)$ to stopień wierzchołków w G można łatwo znaleźć skojarzenie doskonałe - wystarczy wziąć krawędzie pokolorowane na jeden wybrany kolor.

Lemat

Niech 2^k będzie największą potęgą dwójki nie przekraczającą $\Delta > 0$. Wtedy istnieje rozkład

$$\Delta = \delta_1 + \delta_2 + \delta_3 + \delta_4$$

gdzie δ_i są nieujemnymi liczbami całkowitymi oraz $\delta_i + \delta_j \leq 2^k$ dla każdej pary $1 \leq i \neq j \leq 4$.

Grafy o stopniu 2^k

$Easy\_Bipartite\_Color(G, X)$
    if $\Delta(G) = 1$ then pokoloruj graf 1 kolorem;
    else
        $G1 := Halve(G);$
        $G2 := G - G1;$
        podziel zbiór X na równe zbiory $X1$ i $X2$;
        perform in parallel
            $Easy\_Bipartite\_Color(G1, X1);$
            $Easy\_Bipartite\_Color(G2, X2);$

Grafy o dowolnym stopniu

$\{\lambda_i\}_{i=1..4}$ - podział zbioru kolorów spełniający podział liczby z lematu ($|\lambda_i| = \delta_i$)

Grafy o dowolnym stopniu

$\{\lambda_i\}_{i=1..4}$ - podział zbioru kolorów spełniający podział liczby z lematu ($|\lambda_i| = \delta_i$)
$\Phi_{ij} = \lambda_i \cup \lambda_j \cup X$ - zbiór X - dowolne dodatkowe kolory tak aby $|\Phi_{ij}|$ było potęgą dwójki

Grafy o dowolnym stopniu

$\{\lambda_i\}_{i=1..4}$ - podział zbioru kolorów spełniający podział liczby z lematu $(|\lambda_i| = \delta_i)$

$\Phi_{ij} = \lambda_i \cup \lambda_j \cup X$ - zbiór X - dowolne dodatkowe kolory tak aby $|\Phi_{ij}|$ było potęgą dwójki

$Locally\_Valid\_Coloring(G, \Phi)$ - kolorowanie niepokolorowanych krawędzi w G tak aby z każdego wierzchołka wychodziły krawędzie o różnych kolorach - jednak krawędzie mogą mieć różne kolory na końcach

Grafy o dowolnym stopniu

$\{\lambda_i\}_{i=1..4}$ - podział zbioru kolorów spełniający podział liczby z lematu ($|\lambda_i| = \delta_i$)
$\Phi_{ij} = \lambda_i \cup \lambda_j \cup X$ - zbiór X - dowolne dodatkowe kolory tak aby $|\Phi_{ij}|$ było potęgą dwójki
$Locally\_Valid\_Coloring(G, \Phi)$ - kolorowanie niepokolorowanych krawędzi w G tak aby z każdego wierzchołka wychodziły krawędzie o różnych kolorach - jednak krawędzie mogą mieć różne kolory na końcach
$BadEdges(G)$ - ilość krawędzi mających różne kolory na końcach w G

Grafy o dowolnym stopniu

$\{\lambda_i\}_{i=1..4}$ - podział zbioru kolorów spełniający podział liczby z lematu ($|\lambda_i| = \delta_i$)
$\Phi_{ij} = \lambda_i \cup \lambda_j \cup X$ - zbiór X - dowolne dodatkowe kolory tak aby $|\Phi_{ij}|$ było potęgą dwójki
$Locally\_Valid\_Coloring(G, \Phi)$ - kolorowanie niepokolorowanych krawędzi w G tak aby z każdego wierzchołka wychodziły krawędzie o różnych kolorach - jednak krawędzie mogą mieć różne kolory na końcach
$BadEdges(G)$ - ilość krawędzi mających różne kolory na końcach w G
$SubGraph(G, \Phi)$ - podgraf G w którym obydwa kolory każdej z krawędzi należą do Φ

Grafy o dowolnym stopniu

$\{\lambda_i\}_{i=1..4}$ - podział zbioru kolorów spełniający podział liczby z lematu ($|\lambda_i| = \delta_i$)
$\Phi_{ij} = \lambda_i \cup \lambda_j \cup X$ - zbiór X - dowolne dodatkowe kolory tak aby $|\Phi_{ij}|$ było potęgą dwójki
$Locally\_Valid\_Coloring(G, \Phi)$ - kolorowanie niepokolorowanych krawędzi w G tak aby z każdego wierzchołka wychodziły krawędzie o różnych kolorach - jednak krawędzie mogą mieć różne kolory na końcach
$BadEdges(G)$ - ilość krawędzi mających różne kolory na końcach w G
$SubGraph(G, \Phi)$ - podgraf G w którym obydwa kolory każdej z krawędzi należą do Φ

Fakt

Istnieją i, j takie że: $BadEdges(SubGraph(G, \Phi_{ij})) \geq \frac{1}{6} BadEdges(G)$.

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

$Bipartite\_Edge\_Coloring(G, \Phi)$

- $\Phi :=$ kolorowanie puste;
- $Locally\_Valid\_Coloring(G, \Phi)$;
- while istnieje zła krawędź w G do
  - znajdź i, j maksymalizujące $BadEdges(SubGraph(G, \Phi_{ij}))$;
  - $Easy\_Bipartite\_Color(SubGraph(G, \Phi_{ij}), \Phi_{ij})$;
  - usuń kolor ze złych krawędzi;
  - $Locally\_Valid\_Coloring(G, \Phi)$;

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

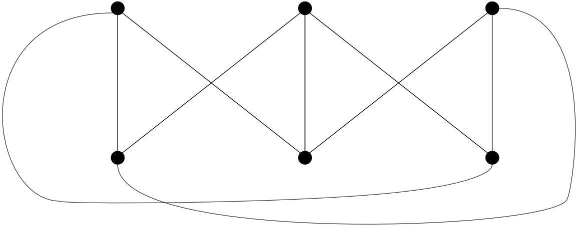

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

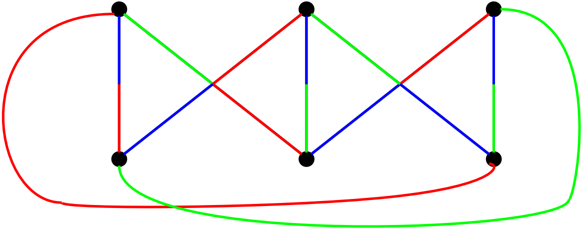

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

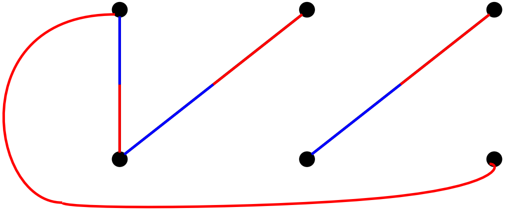

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

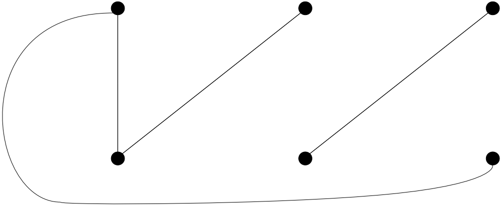

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

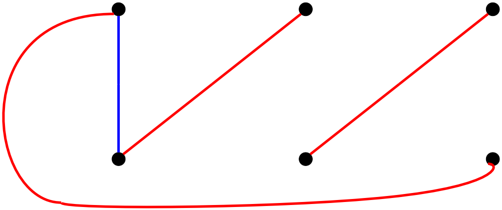

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

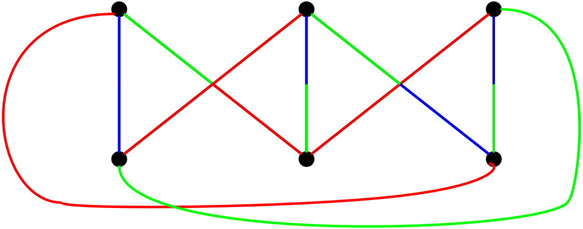

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

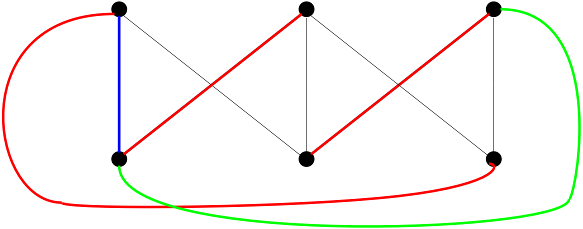

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

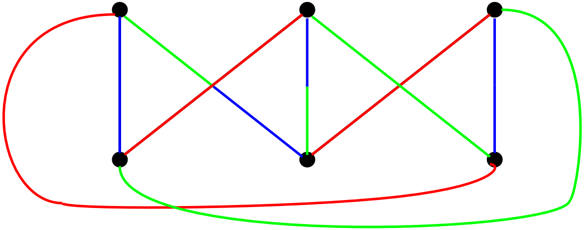

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

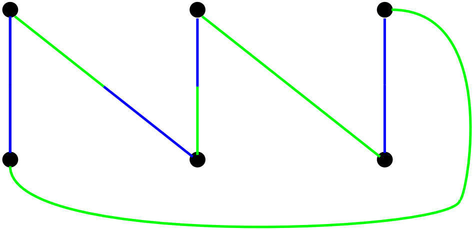

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

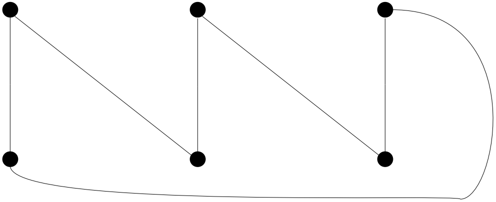

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

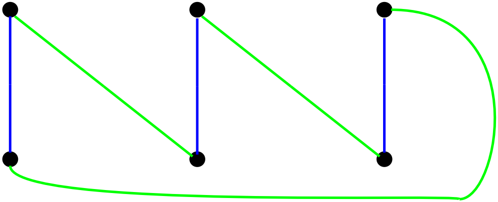

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

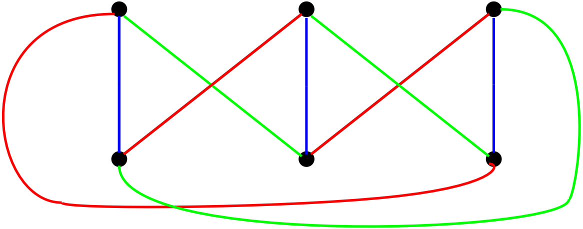

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

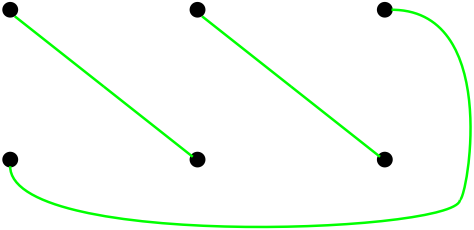

Grafy o dowolnym stopniu - algorytm

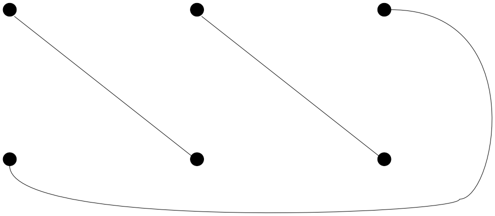

Claw-free graphs

Definicja

Claw-free graph (pl: graf bez szponów) to graf który nie zawiera indukowanego podgrafu $K_{1,3}$ (claw).

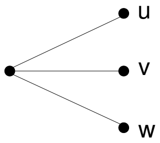

Pomiędzy którąś parą wierzchołków u, v, w musi istnieć krawędź.

Skojarzenie pseudo-doskonałe

Definicja

Skojarzenie pseudo-doskonałe jest grafem rozpinającym G w którym każdy wierzchołek ma nieparzysty stopień.

Skojarzenie pseudo-doskonałe

Definicja

Skojarzenie pseudo-doskonałe jest grafem rozpinającym G w którym każdy wierzchołek ma nieparzysty stopień.

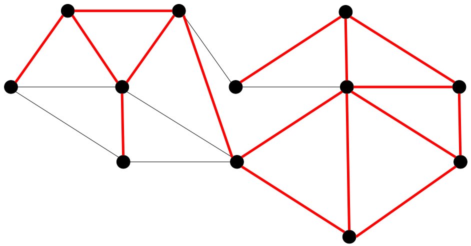

Budowa skojarzenia pseudo-doskonałego

Lemat

Istnieje algorytm należący do klasy NC konstruujący/testujący skojarzenie pseudo-doskonałe.

Budowa skojarzenia pseudo-doskonałego

Lemat

Istnieje algorytm należący do klasy NC konstruujący/testujący skojarzenie pseudo-doskonałe.

Układ n równań z m zmiennymi nad $GF(2)$ można rozwiązać w czasie $O(log^2(n))$ przy użyciu $m^{5.5}$ procesorów.

Cykle poprawiające

Definicja

$x \oplus y = x + y(mod2)$ - *operacja na zbiorach krawędzi* - $x, y \in \{0,1\}^m$ *reprezentują zbiory krawędzi.*

Cykle poprawiające

Definicja

$x \oplus y = x + y(mod2)$ - operacja na zbiorach krawędzi - $x, y \in \{0,1\}^m$ reprezentują zbiory krawędzi.

Np. Jeśli 1^m - zbiór E (wszystkie krawędzie) to $1^m \oplus 1^m = 0^m$ - zbiór pusty.

Cykle poprawiające

Definicja

$x \oplus y = x + y (mod 2)$ - operacja na zbiorach krawędzi - $x, y \in \{0, 1\}^m$ reprezentują zbiory krawędzi.

Np. Jeśli 1^m - zbiór E (wszystkie krawędzie) to $1^m \oplus 1^m = 0^m$ - zbiór pusty.

Fakt

Jeśli M to skojarzenie pseudo-doskonałe, a C jest cyklem to $M \oplus C$ jest skojarzeniem pseudo-doskonałym.

Cykle poprawiające

Definicja

$x \oplus y = x + y (mod 2)$ - operacja na zbiorach krawędzi - $x, y \in \{0,1\}^m$ reprezentują zbiory krawędzi.

Np. Jeśli 1^m - zbiór E (wszystkie krawędzie) to $1^m \oplus 1^m = 0^m$ - zbiór pusty.

Fakt

Jeśli M to skojarzenie pseudo-doskonałe, a C jest cyklem to $M \oplus C$ jest skojarzeniem pseudo-doskonałym.

Definicja

Dodatkowo jeśli $M \oplus C$ ma mniej krawędzi niż M to C nazywamy cyklem poprawiającym (augmenting cycle).

Cykle poprawiające

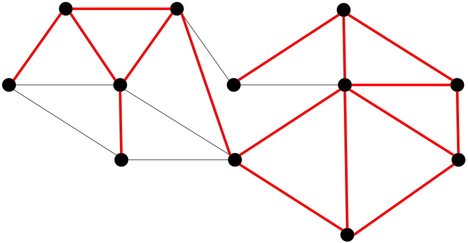

Cykle poprawiające

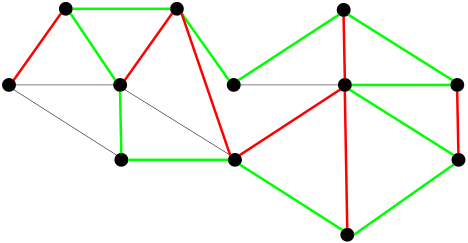

Cykle poprawiające

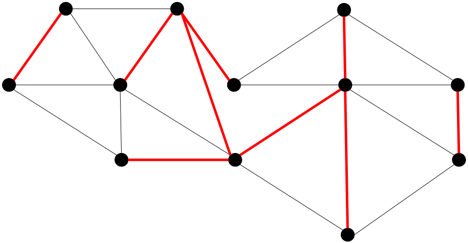

Skojarzenie pseudo-doskonałe

Twierdzenie

Niech G graf claw-free o parzystej liczbie wierzchołków, wtedy każda spójna składowa w G posiada skojarzenie doskonałe.

Skojarzenie pseudo-doskonałe

Twierdzenie

Niech G graf claw-free o parzystej liczbie wierzchołków, wtedy każda spójna składowa w G posiada skojarzenie doskonałe.

Obserwacja

Niech M skojarzenie pseudo-doskonałe grafu claw-free G, jeśli M jest lasem indukowanym to M jest skojarzeniem doskonałym.

Skojarzenie pseudo-doskonałe

Twierdzenie

Niech G graf claw-free o parzystej liczbie wierzchołków, wtedy każda spójna składowa w G posiada skojarzenie doskonałe.

Obserwacja

Niech M skojarzenie pseudo-doskonałe grafu claw-free G, jeśli M jest lasem indukowanym to M jest skojarzeniem doskonałym.

Algorithm Perfect_Matching

skonstruuj skojarzenie pseudo-doskonałe M;
konwertuj M do skojarzenia pseudo-doskonałego F które jest lasem;
konwertuj F do skojarzenia pseudo-doskonałego F' które jest lasem indukowanym;

Cykle fundamentalne

Definicja

Niech T będzie drzewem rozpinającym grafu M. Cyklem fundamentalnym ze względu na T nazywamy cykl powstały przez dodanie jednej krawędzi z M do T.

Cykle fundamentalne

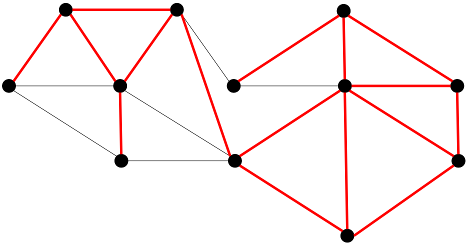

Cykle fundamentalne

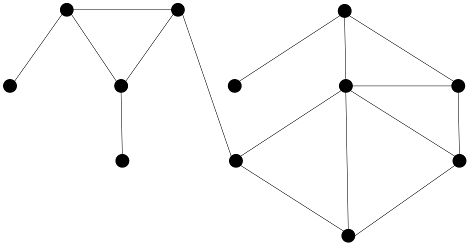

Cykle fundamentalne

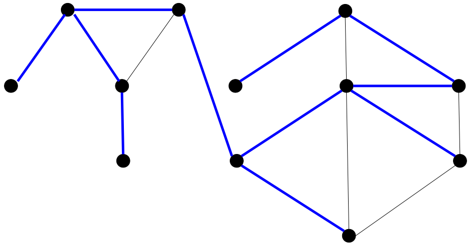

Cykle fundamentalne

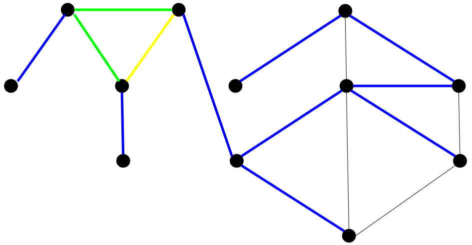

Cykle fundamentalne

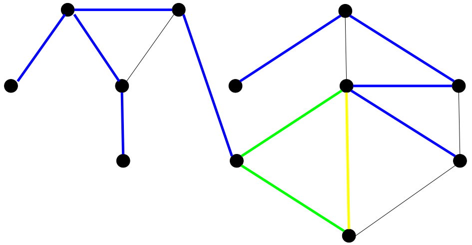

Cykle fundamentalne

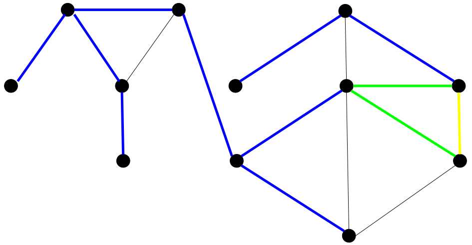

Cykle fundamentalne

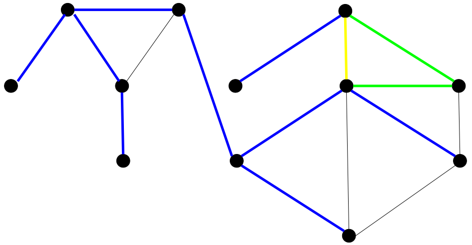

Cykle fundamentalne

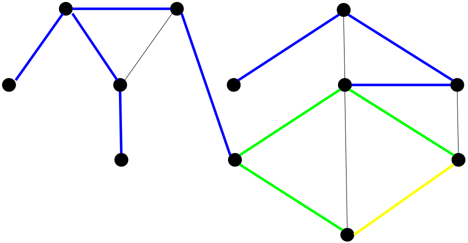

Algorytm: konwersja M do lasu F

Fakt

Niech M skojarzenie pseudo-doskonałe, T drzewo rozpinające M a $C_1, \ldots, C_r$ zbiór cykli fundamentalnych ze względu na T, wtedy $M \oplus C_1 \oplus \ldots \oplus C_r$ jest skojarzeniem pseudo-doskonałym które jest lasem.

Algorytm: konwersja M do lasu F

Definicja

$P(e, T, M)$ - ilość cykli fundamentalnych w M ze względu na T zawierających e modulo 2.

Algorytm: konwersja M do lasu F

Definicja

$P(e,T,M)$ - ilość cykli fundamentalnych w M ze względu na T zawierających e modulo 2.

Fakt

Niech $e=(u,v)$ gdzie v jest dzieckiem u. Wtedy $P(e,T,M)$ jest sumą modulo 2 wartości $p(w)$ po wszystkich wierzchołkach w poddrzewa o korzeniu w v, gdzie $p(w)$ oznacza ilość niedrzewowych krawędzi z M wychodzących z w.

Algorytm: konwersja M do lasu F

Definicja

$P(e, T, M)$ - *ilość cykli fundamentalnych w M ze względu na T zawierających e modulo 2.*

Fakt

Niech $e = (u, v)$ gdzie v jest dzieckiem u. Wtedy $P(e, T, M)$ jest sumą modulo 2 wartości $p(w)$ po wszystkich wierzchołkach w poddrzewa o korzeniu w v, gdzie $p(w)$ oznacza ilość niedrzewowych krawędzi z M wychodzących z w.

Czyli: $F = \{e : e \in T \wedge P(e, T, M) = 0\}$

Algorytm: konwersja lasu F do lasu indukowanego F'

- Podejście dziel i rządź - szukamy wierzchołka który dzieli drzewo na komponenty maksimum $\frac{2}{3}$ wielkości skojarzenia.
- W każdej fazie zmniejszamy rozmiar największego złego komponentu o współczynnik maksymalnie $\frac{2}{3}$.

Algorytm: konwersja drzewa F do drzewa indukowanego F'

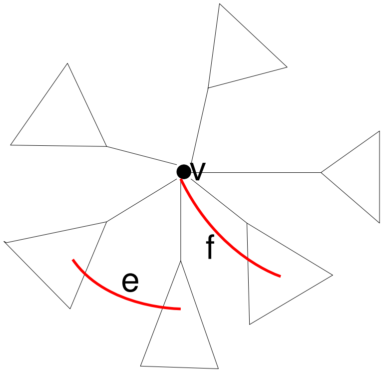

Algorytm: konwersja drzewa F do drzewa indukowanego F'

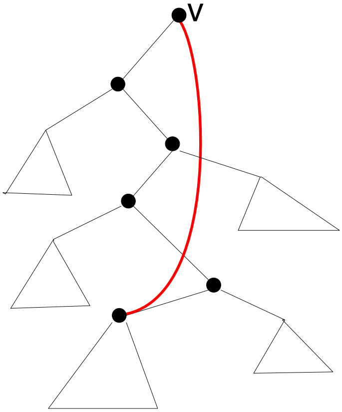

Algorytm: konwersja drzewa F do drzewa indukowanego F'

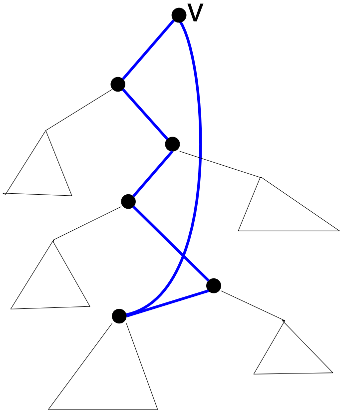

Algorytm: konwersja drzewa F do drzewa indukowanego F'

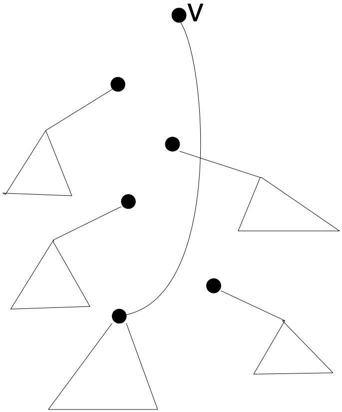

Algorytm: konwersja drzewa F do drzewa indukowanego F'

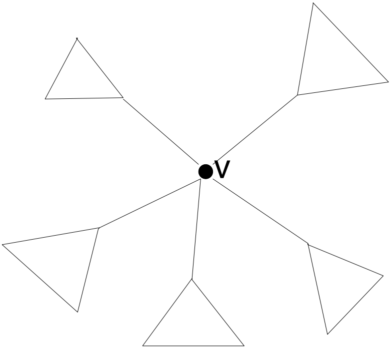

Algorytm: konwersja drzewa F do drzewa indukowanego F'

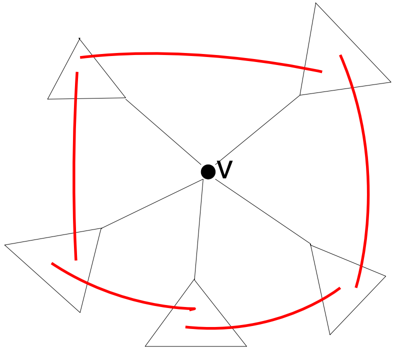

Algorytm: konwersja drzewa F do drzewa indukowanego F'

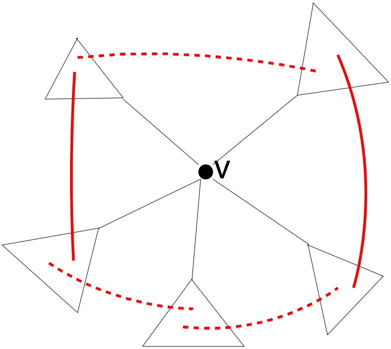

Algorytm: konwersja drzewa F do drzewa indukowanego F'

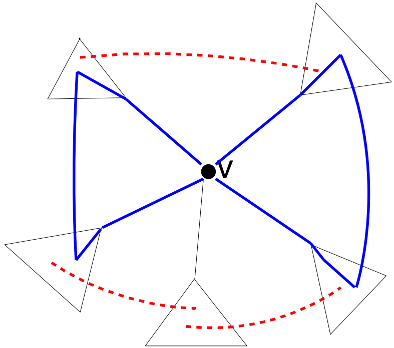

Algorytm: konwersja drzewa F do drzewa indukowanego F'

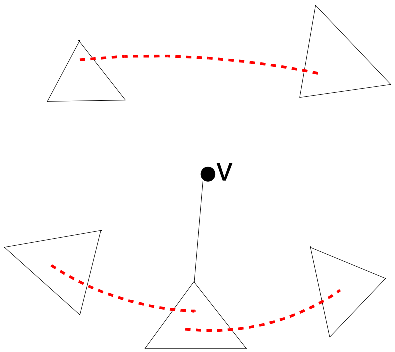

Bibliografia

- Marek Karpinski, Wojciech Rytter (1998) “Fast Parallel Algorithms for Graph Matching Problems: Combinatorial, Algebraic, and Probabilistic Approach”, rozdziały 1,7,9